

Arrest

nr. 61 727 van 18 mei 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van 16 februari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. THYS, die *loco* advocaat W. DAMEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 27 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 16 februari 2011. Op dezelfde datum wordt verzoeker ter kennis

gebracht van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motivering luidt als volgt:

De eerste bestreden beslissing, met name de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.10.2009 werd ingediend door :

*H., A. (R.R.: 000)
nationaliteit: Marokko
geboren te (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Niettegenstaande dat betrokkene eventueel sinds 5 jaar ononderbroken in België verblijft, moeten wij na een grondige studie van het administratief dossier vaststellen dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettig verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A. De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering.

Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat die door getuigenverklaringen, aanmelding Nederlandse les en werkbereidheid), dit doet niets af aan de voorwaarde van wettig verblijf voor 18 maart 2008 of een geloofwaardige poging (supra). Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Betrokkene beroept zich op criterium 2.3 van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene haalt aan dat al zijn familieleden zich in België bevinden en een gezin vormt met zijn broer. Maar betrokkene legt geen bewijs van samenwoning voor, noch toont hij de verwantschap met zijn broer H.M., en de andere familieleden aan. Het louter voorleggen van een identiteitskaart van de persoon waarop betrokkene beroept heeft immers geen voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. Daarenboven haalt betrokkene aan dat hij ten laste is van een familielid met Belgische nationaliteit, maar legt hier geen bewijs van voor. Betrokkene slaagt er zodoende niet in om aan te tonen dat hij in aanmerking komt voor het criterium 2.3.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 30.10.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag ingediend werd tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

De overige elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (artikel 8 EVRM, geen enkele binding en belang met en in Marokko) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat de advocaat van betrokkene de volgende elementen zowel aanhaalt in de ontvankelijkheid als in de gegrondheid: (artikel 8 EVRM, geen enkele band meer met en in Marokko). Er dient echter door verzoeker een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen (RVV arrest nr. 30 741 van 27.08.2009). Indien echter geoordeeld zou worden dat de bovenstaande elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Daarenboven toont betrokkene niet aan waarom de aanwezigheid van familie een reden voor regularisatie vormt. Zoals eerder aangehaald toont betrokkene de familieband niet aan. Zodoende toont betrokkene niet aan waarom art. 8 EVRM geschonden wordt. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Vervolgens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familiale, financiële of sociale banden meer zou hebben in het land van herkomst. Betrokkene verbleef immers ruim 25 jaar in Marokko en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.

Ten slotte wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar vormt voor de openbare orde, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving."

De tweede bestreden beslissing, met name het bevel om het grondgebied te verlaten:

"In uitvoering van de beslissing van de Minister van Migratie- en asielbeleid wordt aan H., A. (M)

geboren te (...),

van MAROKKAANSE nationaliteit, verblijvend: (...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 18/03/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de materiële motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Doordat:

De bestreden beslissing is in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur, waartoe o.a. de motiveringsverplichting en zorgvuldigheidsplicht behoort.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing dat de toepassing van criterium 2.3. niet aanvaard kan worden aangezien verzoeker de familieband met zijn broer niet aantoont. In deze zin wordt verder aangehaald dat verzoeker, bij gebrek aan bewijs van de familieband, zich dan ook niet op artikel 8 EVRM kan beroepen.

Daarnaast wordt gesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij voor 18/03/2008 een geloofwaardige poging heeft ondernomen om een wettig verblijf te bekomen.

Terwijl:

(1) Wat betreft de toepassing van criterium 2.3. en artikel 8 EVRM

Verzoeker deed in zijn verzoekschrift beroep op de toepassing van criterium 2.3., zijnde het zich bevinden in een prangende humanitaire situatie doordat hij een familielid is van een EU-burger, voor wie het verblijf vergemakkelijkt dient te worden.

Verzoeker bracht hierbij naar voor dat hij tal van Belgische familieleden in België heeft, waaronder zijn broer H. M., die de Belgische nationaliteit heeft;

In stuk 3 bracht verzoeker vervolgens een kopij bij van de identiteitskaart van zijn broer met hierbij een handgeschreven verklaring van betrokkene die bevestigt dat verzoeker zijn broer is;

Verweerder stelt thans dat dit een onvoldoende bewijs is van verwantschap;

Verzoeker is hiermee niet akkoord nu dit zou betekenen dat men de broer H. M. beschuldigt van het afleggen van een valse verklaring, hetgeen zou impliceren dat verzoeker, die dit stuk gebruikt in zijn procedure, valsheid in geschriften zou plegen;

Dit gaat werkelijk te ver;

Verwerende partij heeft zeer eenvoudig de mogelijkheid om de verklaring van de heer H.M. te verifiëren: ofwel door bij deze persoon bijkomende inlichtingen in te winnen of inderdaad de bevestiging te verkrijgen dat het in casu gaat over broers, ofwel door eventueel het rijksregister na te kijken en de identiteit van H.M. te verifiëren;

Minstens had verzoeker in staat moeten worden gesteld om desgevallend bijkomende inlichtingen te verschaffen, bijv. door het voorleggen van de respectievelijke geboorteaktes met vermelding van de namen van de ouders;

Verwerende partij heeft echter op geen enkele manier verzoeker toegelaten bijkomende stukken te laten bijbrengen noch deed verwerende partij zelf enig nazicht naar de geloofwaardigheid van de verklaring van H.M. en het bewijs van verwantschap;

Hierdoor is er sprake van een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

In de bestreden beslissing wordt verder aangehaald dat verzoeker zich, bij gebrek aan bewijs van de verwantschap, niet kan beroepen op artikel 8 EVRM.

Verzoeker is hiermee niet akkoord. Hij legde reeds wel het bewijs voor van verwantschap, met name een kopij van de identiteitskaart van H.M. én diens verklaring waarin bevestigd wordt dat hij de broer is van verzoeker. Dit is minstens een begin van bewijs hetgeen moet toelaten om verder onderzoek te doen naar de toepassing van artikel 8 EVRM.

Verzoeker brengt in bijlage nog een attest bij van samenstelling gezin van zijn broer, waaruit blijkt dat deze de Belgische nationaliteit bezit en hier op regelmatige wijze is ingeschreven met zijn gezin.

Verzoeker wordt door dit gezin bovendien financieel en materieel onderhouden. Verzoeker kan hiervan in praktijk geen concrete bewijzen voorleggen. De financiële ondersteuning gebeurt gewoon in dagdagelijkse realiteit, zonder bijv. een bankoverschrijving aangezien verzoeker hier geen bankrekening kan afsluiten wegens zijn illegaal statuut.

Verweerder is dan ook onredelijk om dergelijke bewijslast aan verzoeker op te leggen. Zij had als zorgvuldig bestuur wel zelf het nodige kunnen doen om bijkomende informatie ofwel zelf te vergaren ofwel op te vragen bij verzoeker en zijn familie.

Dit is het minste wat men van een redelijk en zorgvuldig bestuur mag verwachten.

Bovendien is de motivering van de bestreden beslissing omtrent artikel 8 EVRM onduidelijk: men stelt dat verzoeker niet aantoont waarom artikel 8 EVRM geschonden zou worden omdat hij de verwantschapsband niet aantoont.

Zoals eerder gesteld benadrukt verzoeker dat de hoor hem voorgebrachte stukken als voldoende dienen te worden beschouwd, ondergeschikt had hij minstens in de mogelijkheid moeten worden gesteld om bijkomende stukken voor te brengen alvorens verwerende partij een definitieve beslissing zou treffen.

Verwerende partij antwoordt echter op geen enkele manier op het argument van verzoeker dat bij een gedwongen uitwijzing er een schending zou dreigen van artikel 8 EVRM. Er wordt derhalve niet tegemoetgekomen aan de motiveringsverplichting.

(2) Wat betreft de toepassing van criterium 2.8.A

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet aantoont dat hij voor 18/03/2008 een geloofwaardige poging heeft ondernomen om een wettig verblijf te bekomen.

Verzoeker heeft bij aanvang van zijn verblijf in België geen juridische bijstand genoten.

Verzoeker heeft wel meermaals inlichtingen ingewonnen teneinde zijn verblijf te laten regulariseren.

Aangezien hij echter nooit een raadsman heeft gehad is er namens hem nooit eerder een verzoek tot regularisatie van zijn verblijf ingediend.

Dit hoeft echter niet te betekenen dat de Minister in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid niet zou kunnen oordelen dat, gelet op de duurzame verankering (hetgeen overigens niet betwist wordt door verwerende partij!) verzoeker toch in aanmerking dient te komen voor een regularisatie.

Zodat:

De bestreden beslissing niet naar recht verantwoord is en het middel gegrond verklaard dient te worden."

2.2 Op 30 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dit artikel luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is. Dienaangaande wijst de Raad erop dat met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidscontrole op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In de aanvraag van 30 oktober 2010 voert verzoeker de volgende elementen ten gronde aan:

“(...)”

3. NOPENS DE GEGRONDHEID

Aangezien de bijzondere banden van verzoeker met België zoals hierboven uiteengezet tevens de elementen vormen voor de beoordeling omtrent de gegrondheid van zijn aanvraag;

3.1. Integratie - bijzondere banden met België

Al de familieleden van verzoeker bevinden zich in België;

Verzoeker heeft geen enkele band meer met Marokko, noch familiaal, noch financieel, noch sociaal, Verzoeker heeft hier zijn leven uitgebouwd en heeft hier het centrum van zijn belangen;

Verzoeker vormt tevens een effectief gezin met een aantal van zijn familieleden, waaronder zijn Belgische broer;

Ingeval verzoeker verplicht zou worden terug te keren naar zijn land van herkomst dreigt er een ernstige schending van artikel 8 EVRM; .

Verzoeker is bovendien perfect geïntegreerd in België en tracht de Nederlandse taal machtig te worden; Er is verder geen enkel element aanwezig dat erop zou wijzen dat verzoeker niet zou kunnen instaan voor zijn eigen onderhoud, noch vormt verzoeker enig gevaar voor de openbare veiligheid;

Verzoeker bouwde een sociaal netwerk uit van mensen die zijn regularisatieaanvraag ondersteunen; (zie stuk 2: attesten familiale en sociale bindingen)

Indien verzoeker gemachtigd wordt tot een onbeperkt verblijf wenst hij ook een arbeidsbetrekking uit te oefenen om te voorzien in een inkomen (thans wordt hij financieel ondersteund door familieleden);

Verzoeker is zelfs bereid tewerkgesteld te worden in een knelpuntberoep;

3.2. Criteria instructie 19/07/2009

Verzoeker komt in aanmerking voor een regularisatie en dit op grond van hiervoor vermelde redenen, minstens op grond van de nieuwe criteria die vermeld zijn in de instructie van de federale regering dd 19/07/2009;

3.2.1 Criteria 2.3. Prangende humanitaire situatie: familielid van een EU-burger

Verzoeker heeft tal van Belgische familieleden in België, waaronder zijn broer H.M.; (zie stuk 3)

Verzoeker is derhalve familielid van een EU-burger doch valt niet binnen het toepassingsgebied van de gezinshereniging;

Zijn verblijf dient evenwel vergemakkelijkt te worden krachtens de Europese richtlijn 2004/38 aangezien hij een familielid is van een Belg waarvan hij ten laste is;

Verzoeker valt ten laste van zijn broer in België en dit vormt een actuele humanitaire reden die de aanvraag rechtvaardigt;

Verzoeker heeft in zijn land van herkomst geen familiale belangen meer en wenst het gezinsleven met zijn broer in België verder te zetten;

De broer van verzoeker neemt thans de verantwoordelijkheid om verzoeker niet enkel financieel doch ook moreel te ondersteunen;

3.2.2. Criteria 2.8.A. Ononderbroken verblijf van 5 jaar + duurzame lokale verankering in België

•Voorafgaand aan de indiening van de aanvraag minstens 5 jaar ononderbroken aanwezig zijn op het grondgebied.

Verzoeker is reeds sinds 2004 in België.

Het bewijs hiervan kan afgeleid worden uit de verklaringen van familieleden en vrienden (zie stuk 3) doch ook uit verklaringen van andere personen die in contact kwamen met verzoeker, (stuk 4: verklaring optiek center - arts - aanmelding Nederlandse lessen)

•De duurzame lokale verankering in België bewijzen;

o Sociale banden die in België gecreëerd werden, het schoolparcours en de integratie van kinderen.

Verzoeker verwijst hiervoor naar voorgaande uiteenzetting omtrent zijn bijzondere banden met België;

o De kennis van een van de landstalen, of het feit dat men aan alfabetiseringscursussen heeft deelgenomen.

Verzoeker volgde Nederlandse lessen (zie bij stuk 4);

o Het beroepsverleden in België en de bereidheid om te werken, het feit dat men beschikt over kwalificaties of competenties die aangepast zijn aan de arbeidsmarkt, onder andere wat door de regio's bepaalde knelpuntberoepen betreft, het vooruitzicht op het uitoefenen van een beroepsactiviteit en/of de mogelijkheid om in zijn behoeften te voorzien.

Verzoeker wenst, van zodra hij een legaal verblijfsstatuut zou verkrijgen, onmiddellijk aan het werk te gaan om in zijn eigen financiële middelen te kunnen voorzien, hetgeen hij thans ook reeds doet doch via steun van vrienden, familieleden etc.,

Verzoeker is werkbereid en in staat om een arbeidsbetrekking uit te oefenen;

Hij is bovendien bereid om tewerkgesteld te worden in een knelpuntberoep;

4. AFWEZIGHEID VAN CONTRA-INDICATIES

Aangezien verzoeker bovendien geen enkel gevaar vormt voor de openbare veiligheid;

Dat zijn financieel onderhoud thans wordt voorzien door zijn omgeving en hij bij het verkrijgen van een verblijfsrecht onmiddellijk de arbeidsmarkt kan betreden;

Dat er geen enkel element aanwezig is dat erop zou wijzen dat verzoeker een gevaar zou vormen voor de Belgische maatschappij, wel integendeel. Verzoeker is zeer integer en tracht iedereen in zijn omgeving te helpen en bijstand te bieden;

(...)"

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing met betrekking tot deze aangehaalde redenen het volgende:

"Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: "de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen". Niettegenstaande dat betrokkene eventueel sinds 5 jaar ononderbroken in België verblijft, moeten wij na een grondige studie van het administratief dossier vaststellen dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettig verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A. De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering.

Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat die door getuigenverklaringen, aanmelding Nederlandse les en werkbereidheid), dit doet niets af aan de voorwaarde van wettig verblijf voor 18 maart 2008 of een geloofwaardige poging (supra). Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Betrokkene beroept zich op criterium 2.3 van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene haalt aan dat al zijn familieleden zich in België bevinden en een gezin vormt met zijn broer. Maar betrokkene legt geen bewijs van samenwoning voor, noch toont hij de verwantschap met zijn broer

H.M., en de andere familieleden aan. Het louter voorleggen van een identiteitskaart van de persoon waarop betrokkene beroept heeft immers geen voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. Daarenboven haalt betrokkene aan dat hij ten laste is van een familielid met Belgische nationaliteit, maar legt hier geen bewijs van voor. Betrokkene slaagt er zodoende niet in om aan te tonen dat hij in aanmerking komt voor het criterium 2.3.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 30.10.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag ingediend werd tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

De overige elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (artikel 8 EVRM, geen enkele binding en belang met en in Marokko) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat de advocaat van betrokkene de volgende elementen zowel aanhaalt in de ontvankelijkheid als in de gegrondheid: (artikel 8 EVRM, geen enkele band meer met en in Marokko). Er dient echter door verzoeker een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen (RVV arrest nr. 30 741 van 27.08.2009). Indien echter geoordeeld zou worden dat de bovenstaande elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Daarenboven toont betrokkene niet aan waarom de aanwezigheid van familie een reden voor regularisatie vormt. Zoals eerder aangehaald toont betrokkene de familieband niet aan. Zodoende toont betrokkene niet aan waarom art. 8 EVRM geschonden wordt. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Vervolgens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familiale, financiële of sociale banden meer zou hebben in het land van herkomst. Betrokkene verbleef immers ruim 25 jaar in Marokko en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.

Ten slotte wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar vormt voor de openbare orde, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving."

Hieruit blijkt dat verweerder, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, op alle elementen ten gronde heeft geantwoord, die verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend. Ook met betrekking tot het criterium 2.3 van de vernietigde instructie, artikel 8 van het EVRM en criterium 2.8A van de vernietigde instructie. Een schending van de zorgvuldigheidsverplichting wordt niet aangetoond. Verzoeker beroept zich in zijn aanvraag op de criteria zoals bepaald in de vernietigde instructie van 19 juli 2009 en verweerder heeft op basis van deze elementen geoordeeld, binnen zijn discretionaire bevoegdheid en rekening houdend met de door hem vooropgestelde en algemeen bekend gemaakte criteria.

Met betrekking tot verzoekers broer en familieleden motiveert verweerder in de bestreden beslissing dat hij geen bewijs van samenwoning voorlegt, noch de verwantschap met zijn broer H.M. en de andere familieleden aantoont. Het louter voorleggen van een identiteitskaart van de persoon waarop verzoeker zich beroept, heeft geen voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. In tegenstelling tot verzoekers bewering in zijn verzoekschrift kan in de bestreden beslissing niet worden gelezen dat zijn broer wordt beschuldigd van het afleggen van valse verklaringen of het plegen van valsheid in geschriften. Verweerder stelt enkel dat het voorleggen van een identiteitskaart van zijn broer onvoldoende de verwantschap met verzoeker aantoont.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij verweerder verwijt de verklaring van zijn broer niet te hebben geverifieerd, geen bijkomende inlichtingen te hebben ingewonnen en/of het rijksregister niet te hebben nagekeken. Het komt aan de vreemdeling die een aanvraag om machtiging tot verblijf indient, toe om ervoor te zorgen dat hij zijn aanvraag onderbouwt met de nodige en relevante stukken. Waar verzoeker aldus stelt dat hij niet de mogelijkheid had om desgevallend bijkomende inlichtingen te verschaffen, zoals het voorleggen van de respectieve geboorteaktes, merkt de Raad op dat de zorgvuldigheidsplicht die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of in het raam van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Verzoeker dient in zijn

aanvraag om machtiging tot verblijf klaar en duidelijk te vermelden om welke redenen hij een machtiging tot verblijf wenst te bekomen en dient deze redenen met de nodige stukken te staven. De verplichting die *in casu* rust op de vreemdeling kadert in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij zijn redenen om hem tot een verblijf te machtigen zo volledig mogelijk tracht te staven met relevante stukken zodat verweerder over voldoende elementen beschikt om zijn opportuniteitsbeoordeling te maken en hem eventueel tot een verblijf te machtigen.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Verzoeker verwijst naar de bijgevoegde kopie van de identiteitskaart van zijn broer en diens verklaring en stelt dat deze elementen verweerder toelaten om verder onderzoek te doen naar de toepassing van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker verwijst naar het attest van gezinssamenstelling van zijn broer. Hij stelt dat hij door het gezin van zijn broer financieel en materieel wordt onderhouden. Het is onredelijk om de bewijslast hiervan aan verzoeker op te leggen. Verweerder kon als zorgvuldig bestuur bijkomende informatie opvragen.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker thans voor het eerst, bij zijn verzoekschrift het attest van gezinssamenstelling van zijn broer voorlegt. De Raad kan enkel rekening houden met de elementen waarvan verweerder kennis had bij de beoordeling van de aanvraag. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat verweerder kennis had van het attest van de gezinssamenstelling van zijn broer. Bovendien motiveert verweerder in de bestreden beslissing dat verzoeker de familieband niet aantoon, geen bewijs van samenwonen met zijn broer voorlegt, geen verwantschap met zijn broer en de andere familieleden aantoon en evenmin aantoon waarom de aanwezigheid van familie een reden voor regularisatie vormt. Verzoeker weerlegt deze motivering niet aan de hand van de loutere bewering dat hij financieel en materieel wordt onderhouden door het gezin van zijn broer. De Raad verwijst voor het overige naar de bespreking hierboven en herhaalt dat verzoeker in het raam van de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting zijn aanvraag dient te staven met relevante stukken.

Verzoeker betoogt vervolgens dat geen motief is gegeven op zijn argument dat er een schending van artikel 8 van het EVRM dreigt bij een gedwongen uitwijzing.

In tegenstelling tot verzoekers betoog blijkt uit de bestreden beslissing het motief dat *“het erg onwaarschijnlijk (lijkt) dat betrokkene geen familiale, financiële of sociale banden meer zou hebben in het land van herkomst. Betrokkene verbleef immers ruim 25 jaar in Marokko en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.”* Verzoeker kan aldus niet worden gevolgd waar hij stelt dat er geen motief is gegeven met betrekking tot een eventuele schending van artikel 8 van het EVRM bij een gedwongen verwijdering. De Raad verwijst naar het hierboven geciteerde onderdeel van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de toepassing van criterium 2.8.A. wijst verzoeker op het gebrek aan juridische bijstand, dat hij nooit een raadsman heeft gehad waardoor er nooit eerder een verzoek tot regularisatie van zijn verblijf is ingediend. Verzoeker stelt dat dit de minister niet belet om in het raam van zijn discretionaire bevoegdheid en gelet op zijn duurzame verankering hem toch een verblijfsmachtiging toe te staan.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn betoog niet betwist geen wettig verblijf te hebben of geen geloofwaardige poging daartoe heeft ondernomen vóór 18 maart 2008. Verweerder oordeelt discretionair dat *“hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat die door getuigenverklaringen, aanmelding Nederlandse les en werkbereidheid), dit doet niets af aan de voorwaarde van wettig verklaring voor 18 maart 2008 of een geloofwaardige poging. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.”* Waar verzoeker aanvoert dat hem een verblijfsmachtiging kan worden toegestaan gelet op zijn duurzame verankering, wijst de Raad erop dat het feit dat verzoeker het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing dit niet volstaat om de motieven te weerleggen. Het is niet omdat de motivering van de bestreden beslissing dienaangaande summier is of gestandaardiseerd of omdat verzoeker het niet eens is met deze beoordeling, dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort.

De Raad concludeert dan ook dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met alle relevante gegevens, dat zij deze gegevens correct heeft beoordeeld en op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot haar oordeel is gekomen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de materiële motiveringsplicht is geschonden.

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Gelet op de bovenstaande uiteenzetting stelt de Raad vast dat verweerder op al de in de aanvraag om machtiging tot verblijf aangevoerde redenen uitdrukkelijk is ingegaan. Voorts maakt verzoeker in het licht van zijn betoog niet duidelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en niet gestoeld heeft op een correcte feitenvinding.

Dienvolgens maakt hij een schending van de door hem aangehaalde bepalingen geenszins aannemelijk.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN